

11 de Setembre i la felicitat

PARTICIPAR EN LA CONSTRUCCIÓ DEL FUTUR ÉS UNA FONT DE FELICITAT PRESENT. LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA ÉS UNA OPORTUNITAT QUE PAGA LA PENA APROFITAR. SENSE RETICÈNCIES

Ha passat l'11 de Setembre. Un altre gloriós 11 de Setembre en què, una altra vegada, ens hem mostrat a nosaltres mateixos i al món com un poble que avança decididament i coratjosa cap a la seva llibertat.

Fa quatre anys consecutius que mostrem i demostrem que som capaços de grans proeses; perquè és evident que reunir tantes i tantes persones als carrers i les carreteres del país fent les coreografies més sofisticades que podem imaginar no és una tasca fàcil. Podem assegurar sense rubor que el que hem fet els 11 de Setembre del 2012, del 2013, del 2014 i del 2015, han estat veritables proeses.

Una de les gràcies del que estem fent quan ens manifestem ordenadament, artísticament, pacientment, obedientment, és que hem trencat alguns tabús sobre el nostre comportament col·lectiu. Ens havíem acostumat a definir-nos a nosaltres mateixos com una gent especialment individualista, tímida, continguda; ens consideràvem poc partidaris d'exhibir emocions en públic.

Sobretot, ens crèiem que érem molt reticents a obeir les ordres d'algú que ens vol fer actuar, cantar o ballar en públic; a les nostres festes ballen i canten els artistes programats per fer-ho, hi ha pocs espontanis que pugin a l'escenari. Tampoc no ens imaginàvem capaços de situar-nos al lloc concret que algun organitzador ens atorgaria havent-nos vestit amb la samarreta del color convingut, ens consideràvem uns individualistes que fem només el que nosaltres, d'un en un, volem fer.

Ara sabem que no som així o, en tot cas, que no som només així.

Pensem en el cas de la manifestació d'aquest any: es tractava d'esperar amb paciència i alegria, arrengrats i ben estrets amb els companys d'aventura, du-

rant hores que passés el punter per davant nostre. Sense moure'ns gaire del lloc que ens tocava.

Doncs vet aquí que aquesta colla d'anarquistes i/o d'ultraliberals hem passat una de les tardes més felices que mai no hauríem gosat esperar sentint la proximitat de gent amiga, coneguts i desconeguts, amb qui compartíem l'emoció de constatar que, ara sí, som molt a prop de fer realitat el somni de generacions de ciutadans d'aquest país; un país que, no ho oblidem, ha estat víctima de tants maltractes, amenaces i vexacions que ben segur que han marcat el nostre caràcter i haurien pogut fer de nosaltres uns esporuguits atàvics. Doncs no!

És bo remarcar que el maltracte històric no ha deteriorat el nostre bon humor, de fet la ironia ens ha salvat sempre. És precisament aquest bon humor el que fa atractiu el nostre projecte de manera que s'hi han sumat molts conciutadans que desconeixen els avatars del nostre passat.

MURIEL
CASALS

Junts, els qui realitzem un vell somni i els qui ens connecten amb tants somnis diferents que provenen del món exterior i de passats diferents, encarem ara mateix un futur que volem compartit i que depèn de cadascun de nosaltres.

Vivim una gran aventura, que és exaltant i que ens omple d'alegria; per això, malgrat que estem fent alguna cosa difícil, ho fem amb el somriure a la cara. La revolta dels somriures és l'expressió que defineix el moment present.

Som en un punt crucial del procés cap a la independència; aconseguir la sobirania del teu país és un dels projectes més importants que una generació pot plantejar-se i els catalans ho fem en unes circumstàncies que no son pas fàcils. Certament, la nostra situació històrica i geogràfica ens protegeix de cap possibilitat de vel·leïtat violenta; però, a part de la força física, és evident que les institucions del Govern central estan disposades a usar qualsevol instrument per evitar la nostra victòria. Per això a la intel·ligència i la voluntat hi hem de sumar grans dosis de serenitat.

Ho volem fer, estem decidits i ho volem fer bé. Hi volem a tothom, es tracta de fer participar el màxim nombre de conciutadans en una experiència que és engrescadora. Les imatges del passat 11 de setembre fan pensar que aquells que es resisteixen a incorporar-se a la festa perden l'oportunitat de ser protagonistes d'una experiència que procura molta felicitat als qui s'hi impliquen. Participar vol dir posar la pròpia empremta en el disseny del futur i és una llàstima perdre l'oportunitat de fer-ho, això és el que volem explicar als qui encara tenen reticències.

Economista